

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală
Judecătorii Dumitru Visternicean, Mariana Pitic

examinând cererea de revizuire depusă de către Olga Savocico,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Savocico, Tatianei Savocico împotriva Olgăi Savocico, Victor Ciaica, Boris Ciaica, Habeli (Savocico) Elena, Agenția teritorială pentru privatizare municipiul Chișinău cu privire la recunoașterea nulității procurilor, renunțarea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare, recunoașterea nulă a hotărârii Agenției teritoriale pentru privatizare cu excluderea din lista de participare la privatizare, recunoașterea certificatului cu privire la dreptul de moștenire, recunoașterea dreptului de proprietate, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ și încasarea sumei,

împotriva deciziei Tribunalului Chișinău din 15 august 2002, prin care a fost respins ca inadmisibil și netimbrat apelul Olgăi Savocico și deciziei Curții de Apel a Republicii Moldova din 17 octombrie 2002, prin care a fost respins recursul declarat de Olga Savocico,

c o n s t a t ă:

La data de 01 aprilie 1999, Elena Savocico a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olgăi Savocico, Victor Ciaica, Boris Ciaica, Habeli (Savocico) Elena, Agenția teritorială pentru privatizare municipiul Chișinău cu privire la recunoașterea nulității procurilor, renunțarea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare, recunoașterea nulă a hotărârii Agenției teritoriale pentru privatizare cu excluderea din lista de participare la privatizare, recunoașterea certificatului cu privire la dreptul de moștenire, recunoașterea dreptului de proprietate, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ și încasarea sumei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 mai 2002 a fost admisă parțial acțiunea. A fost respinsă ca nefondată cerința cu privire la anularea procurilor nr. 635 și nr. 636 eliberate la data de 16 martie 1998 de către Savocico Elena Victor lui Savocico Olga Boris. A fost recunoscut parțial nul contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului nr. 4 din str. 31 August 1989, nr.123, mun. Chișinău încheiat la data de 30 august 1995 și înregistrat la Organul cadastral Chișinău sub nr. 65381 și hotărârea Agenției Teritoriale pentru privatizare Chișinău nr. 31 din 08 august 1995 și a fost exclusă Elena Victor Savocico din lista participanților la privatizarea apartamentului nr. 4 din str. 31 August 1989, nr. 123, mun. Chișinău.

A fost recunoscut nul certificatul cu privire la stabilirea cotelor în proprietatea comună eliberat și autentificat la 15 ianuarie 1999 cu nr. 09 și înregistrat la Organul

Cadastral Chişinău cu nr. 010052011401004 la data de 17 februarie 1999. A fost recunoscut nul certificatul de succesori testamentar eliberat și autentificat notarial la data de 08 februarie 1999 cu nr. 407 și înregistrat la Organul Cadastral Teritorial la data de 17 februarie 1999 sub nr. 010052011401004 și certificatul de succesori testamentar eliberat și autentificat notarial la data 10 martie 1999 cu nr. 757 și înregistrat la Organul Cadastral Teritorial la data de 05 aprilie 1999 cu nr. 010052011401004.

A fost recunoscut după Savocico Elena Vasile dreptul de proprietate asupra 13/24 din apartamentul nr. 4 din str. 31 August 1989, 123, mun. Chişinău.

A fost recunoscut după Savocico Nicolae Serghei dreptul de proprietate asupra 9/24 din apartamentul nr. 4 din str. 31 August 1989, 123, mun. Chişinău.

A fost recunoscut după Savocico Tatiana Boris dreptul de proprietate asupra 1/24 din apartamentul nr. 4 din str. 31 August 1989, 123, mun. Chişinău.

A fost recunoscut după Savocico Olga Boris dreptul de proprietate asupra 1/24 din apartamentul nr. 4 din str. 31 August 1989, 123, mun. Chişinău.

A fost încasat din contul lui Savocico Elena Vasile în beneficiul lui Savocico Olga Boris recompensa bănească pentru 1/24 parte din apartamentul testat în mărime de 2780 dolari SUA, calculat în valută națională a RM după cursul oficial al BNM la momentul achitării.

Au fost evacuați Savocico Olga Boris, Ciaica Victor Alexandru și Ciaica Boris Victor din ap. nr. 4 din str. 31 August 1989, 123, mun. Chişinău, fără acordarea altui spațiu locativ.

A fost încasat din contul lui Savocico Olga Boris în beneficiul lui Savocico Elena Vasile suma de 2662,30 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău suplimentară din 03 iunie 2002 a fost recunoscut dreptul de proprietate privată după Savocico Elena Vasile asupra 1/24 din apartamentul nr.4 din str. 31 August 1989, 123, mun. Chişinău, după achitarea deplină a valorii bănești de 2708 dolari SUA. În total a fost recunoscut după Savocico Elena Vasile dreptul de proprietate asupra 7/12 din ap. nr. 4 din str. 31 August 1989, 123, mun. Chişinău. A fost încasat din contul lui Savocico Elena Victor taxa de stat în folosul statului în mărime de 7897,50 lei.

La data de 21 iunie 2002, Savocico Olga Boris a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe. Totodată, apelanta a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, invocând situația materială precară, nu este angajată în câmpul muncii, are la întreținere doi copii care sunt studenți.

Prin decizia Tribunalului Chişinău din 16 iulie 2002 a fost admisă parțial cererea Olgăi Savacico și scutită parțial de plata taxei se stat la depunerea cererii de apel și obligată apelanta să achite taxa de stat în sumă de 3000 lei, până la următoarea ședință de judecată.

Prin decizia Tribunalului Chişinău din 15 august 2002 a fost respinsă ca inadmisibilă și netimbrată cererea de apel depusă de către Olga Savacico împotriva hotărârii judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 22 mai 2002 și hotărârii suplimentare din 30 iunie 2002.

La data de 20 august 2002, Olga Savacico a depus cerere de recurs împotriva deciziei Tribunalului Chişinău din 15 august 2002, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei contestate și remiterea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din 17 octombrie 2002 a fost respins recursul declarat de Olga Savacico și menținută decizia Tribunalului Chișinău din 15 august 2002.

La data de 19 decembrie 2002, Savacico Elena Victor și Savacico Olga Boris au depus cerere de revizuire a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 mai 2002 și a hotărârii suplimentare din 03 iunie 2002.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 februarie 2003 și încheierea suplimentară din 06 mai 2003 a fost respinsă ca neântemeiată cererea de revizuire.

La data de 12 martie 2003, Olga Savacico a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 februarie 2003 și a încheierii suplimentare din 06 mai 2003, solicitând admiterea cererii de recurs și casarea încheierilor contestate ca fiind ilegale.

Prin decizia Tribunalului Chișinău din 03 iunie 2003 a fost respins recursul declarat de către Olga Savacico și menținută încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 februarie 2003 și încheierea suplimentare din 06 mai 2003.

La data de 30 octombrie 2017, Olga Savacico a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Tribunalului Chișinău din 15 august 2002 și deciziei Curții de Apel a Republicii Moldova din 17 octombrie 2002 solicitând admiterea cererii de revizuire și casarea deciziilor contestate ca ilegale.

În motivarea cererii de revizuire, a indicat că deciziile contestate urmează a fi revizuite în temeiul art. 449 lit. b) și lit. h) CPC.

Menționează că, prin decizia Tribunalului Chișinău din 16 iulie 2002 a fost scutită parțial de plata taxei de stat la depunerea apelului, fiind obligată să achite sumă de 3000 lei.

Susține revizuenta că, fiind în imposibilitate să achite și această sumă, prin decizia Tribunalului Chișinău din 15 august 2002, menținută prin decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din 17 octombrie 2002 i-a fost respinsă ca inadmisibilă și netimbrată cererea de apel.

Consideră că motiv de admitere parțială de la plata taxei de stat a servit informația eliberată de ÎS „Moldtelecom” Elenei Savocico, cu privire la descifrările ei telefonice, temeii în baza căruia, la data de 22 august 2002 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Moldtelecom” cu privire la încasarea prejudiciului moral.

Susține că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 aprilie 2003 menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova din 21 ianuarie 2004 a fost respinsă acțiunea ca neântemeiată.

Declară revizuenta că epuizând toate căile de atac naționale, la data de 21 iulie 2004, s-a adresat cu cerere la Curtea Europeană pentru Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale care prin hotărârea din 28 martie 2017 a constatat violarea de către Republica Moldova a art. 8 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Solicită revizuirea deciziei Tribunalului Chișinău din 15 august 2002 și deciziei Curții de Apel a Republicii Moldova din 17 octombrie 2002 invocând hotărârea Curții Europene pentru Drepturilor Omului din 28 martie 2017 pe cauza Savacico contra Republicii Moldova.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire

neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 448 alin. (3) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire declarată în temeiurile prevăzute la art.449 lit.g) și h) se examinează în toate cazurile de Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu prevederile art.453.

Potrivit art.453 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 452 alin. (1¹) CPC, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în speță nu consideră necesară prezența participanților la proces, astfel cererea de revizuire urmează a fi examinate fără înștiințarea participanților la proces.

Din dispozițiile legale sus-arătate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reânnoirea judecătii în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată. Drept temeiuri pentru revizuirea unei hotărâri irevocabile, de către legislator sunt definite cele conținute în art. 449 CPC și ele sunt indicate exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procesual, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat. Or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia sa pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

La caz, se constată că revizuenta, ca temei de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) și h) CPC, care statuează că revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii și că revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut,

printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

În interpretarea corectă a prevederilor art. 449 lit. b) CPC se constată că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea să cunoască despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere.

La caz, se constată că revizuenta, ca temei de revizuire a invocat drept noi circumstanțe Hotărârea în cauza Savocico contra Moldovei pronunțată la data de 28 martie 2017 prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat violarea art. 8 CEDO.

Colegiul menționează că, circumstanțele noi – descoperite, sunt totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuenților anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii și au fost descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.

Astfel, Colegiul conchide că pentru a invoca temeiul indicat este necesar ca circumstanța nouă să îndeplinească o condiție esențială, adică să existe anterior pronunțării hotărârii, dar revizuentului să-i devină cunoscută ulterior.

La caz, Colegiul reține că revizuenta invocă în cererea de revizuire ca circumstanță nouă hotărârea în cauza Savocico contra Moldovei din 28 martie 2017.

Aici, Colegiul menționează că hotărârea sus menționată a fost emisă după emiterea deciziei Curții de Apel a Republicii Moldova din 17 octombrie 2002.

Respectiv, nu poate fi apreciată ca circumstanță nouă și nu poate constitui temei de revizuire, deoarece nu este o circumstanță nouă în condițiile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă. Or, Colegiul reiterează că circumstanțele noi care pot constitui temei de revizuire trebuie să nu fie cunoscute revizuentului, însă să existe anterior pronunțării hotărârii, cu condiția că se dovedește că s-au întreprins măsuri pentru a le afla.

Potrivit art. 449 lit. h) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Având ca temei prevederile articolului menționat, revizuenta Olga Savocico a invocat hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 martie 2017 pe cauza Savocico contra Moldovei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului enunțată nu poate servi drept temei pentru admiterea cererii de revizuire, deoarece în sensul art.449 lit. h) CPC, poate constitui drept temei pentru admiterea cererii de revizuire existența unei constatări a Curții Europene a Drepturilor Omului privind încălcarea unui drept sau a unei libertăți fundamentale ale omului, în pricina a cărei act judecătorec se solicită a fi revizuit.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că admiterea cererii de revizuire, în asemenea

împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză.

Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că temeiul invocat în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) și h) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În baza celor expuse și în conformitate cu art. 449, 451-453 din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Olga Savacico, împotriva deciziei Tribunalului Chișinău din 15 august 2002 și deciziei Curții de Apel a Republicii Moldova din 17 octombrie 2002, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Savocico, Tatianei Savocico împotriva Olgăi Savocico, Victor Ciaica, Boris Ciaica, Habeli (Savocico) Elena, Agenția teritorială pentru privatizare municipiul Chișinău cu privire la recunoașterea nulității procurilor, renunțarea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare, recunoașterea nulă a hotărârii Agenției teritoriale pentru privatizare cu excluderea din lista de participare la privatizare, recunoașterea certificatului cu privire la dreptul de moștenire, recunoașterea dreptului de proprietate, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ și încasarea sumei.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Mariana Pitic